

Nr 291.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 1 och 35 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet; given Stockholms slott den 14 mars 1919.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 1 och 35 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

Alfred Petersson.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 1 och 35 §§ i lagen den 23 oktober 1891
angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Härigenom förordnas, att 1 och 35 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Det väghållningsbesvär, — — — två slag:

a) *landsväg*, — — — ställe;

b) *bygdeväg*, — — — jämförlig väg.

Under allmän väg inbegripes i de avseenden, om vilka i II—IX kap. denna lag förmåles, jämväl ödebygdsväg, där ej annat föranledes av vad om sådan väg är särskilt stadgat.

35 §.

Årligen skall — — — därav.

På vägstämman — — — sagts.

Kungörelse — — — besiktigas.

Vid vägsyn — — — avhjälpande.

Inom varje socken skall utdrag av det vid vägsynen förda protokollet sist från och med andra söndagen efter syneförrättningens slut hållas för de väghållningsskyldiga tillgängligt å det ställe, som för ändamålet utses av kommunalstämman, varjämte landsfiskalen skall inom samma tid tillställa vägstyrelsen utdrag av protokollet i vad rör vid synen befunna brister i det vägunderhåll, som åligger vägkassan. Kun-

görelse om att protokollsutdrag finnes för de väghållningsskyldiga å angivet ställe tillgängligt skall uppläsa i socknens kyrka sist å nämnda söndag eller, om gudstjänst då ej hålles, å först därefter infallande med gudstjänst förenad söndag och, där kommunalstämma så beslutar, anslås å viss plats inom kommunen. Sådan kungörelse må tillika, där vägstyrelsen så beslutar, på väggkassans bekostnad införas i den eller de tidningar inom orten, vägstyrelsen bestämmer. I kungörelsen utsättes viss dag, ej tidigare än åtta dagar från kungörelsens uppläsande, då det åligger väghållare eller vägfogde att hava bristerna botade vid äventyr, om sådant underlåtes, av böter enligt 77 § samt påföljd därjämte att bristerna emot lega avhjälpas.

Skall formlig efterbesiktning äga rum, intages i kungörelsen, jämte tillkännagivande om viss dag, ej tidigare än åtta dagar från kungörelsens uppläsande, då sådan besiktning skall hållas, föreläggande för väghållare eller vägfogde att till dagen för denna förrättning hava bristerna botade vid äventyr, som nyss är sagt.

Vid formlig efterbesiktning — — — uppskattas.

Kan ej för kostnad — — — utförande.

Stanna vid vägsyn — — — landsfiskalens.

Nämndeman, som — — — statsmedel.

Tillfälliga — — — skadan.

Kostnad för väglagning, — — — godkänner.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1919.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8
november 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Petersson anförde:

*Motion vid
1918 års lag-
tima riksdag.*

I en vid 1918 års lagtima riksdag väckt motion hemställdes, att riksdagen ville besluta sådan ändring i 35 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891, att kungörelsen om de vid vägsynerna befunda bristerna och de föreslagna åtgärderna för deras avhjälpande icke behövde uppläsa i kyrkau, utan endast tillkännagivande ske därom, att vägsyneprotokollet funnes tillgängligt å det ställe, som för sådant ändamål av kommunalstämma utsåges.

35 § väglagen.

Omförmälda 35 § i väglagen är enligt dess lydelse genom lagen den 14 juni 1917 i nu förevarande delar av följande lydelse:

»Arligen skall — — — därav.

På vägstämma — — — sagts.

Kungörelse — — — besiktigas.

Vid vägsyn föres protokoll, vari antecknas för varje vägloft befunna brister i vägunderhållet med angivande av det sätt för deras avhjälpande, som synemännen finna lämpligast, och det penningbelopp, vartill kostnaderna för bristernas avhjälpande uppskattas; dock att, där formlig efterbesiktning skall äga rum, protokollet vid vägsynen allenast skall innehålla anteckning om bristerna och om lämpligaste sättet för deras avhjälpande.

Underrättelse om de vid vägsynen befunna bristerna och de föreslagna åtgärderna för deras avhjälpande meddelas de väghållningsskyldiga genom kungörelse, som skall uppläsas sist å andra söndagen efter syneförrättningens slut eller, om gudstjänst då ej hålles, å först infallande med gudstjänst förenad söndag samt därefter vara tillgänglig å det ställe inom socknen, som för sådant ändamål av kommunalstämma utses; skolande landsfiskalen därjämte inom samma tid tillstålla vägstyrelsen utdrag av kungörelsen, i vad den rör vid synen befunna brister i det vägunderhåll, som åligger väggkassan. I kungörelsen utsättes viss dag, ej tidigare än åtta dagar från kungörelsens uppläsande, då det åligger väghållare eller vägfogde att hava bristerna botade vid äventyr, om sådant underlåtes, av böter enligt 77 § samt påföljd därjämte, att bristerna emot lega avhjälpas.

Skall formlig efterbesiktning äga rum, intages i kungörelsen föreläggande för väghållare eller vägfogde att till dagen för denna förrättning hava bristerna botade vid äventyr, som nyss är sagt.

Vid formlig efterbesiktning — — — — — uppskattas.

Kan ej för kostnad — — — — — utförande.

Stanna vid vägsyn — — — — — landsfiskalens.

Nämndeman, som — — — — — statsmedel.

Tillfälliga — — — — — skadan.

Kostnad för väglagning — — — — — godkänner.»

I skrivelse nr 94 den 6 april 1918 har riksdagen med anledning av förenämnda motion anført:

Riksdagens
skrivelse den
6 april 1918.

»Uppläsning från predikstolen av kungörelser i världsliga angelägenheter är ett i vårt land sedan århundraden tillbaka brukat publikationssätt. Sedan vid olika tillfällen klagomål anförts, särskilt från kyrkomötets sida, över omfattningen av dessa kungörelser, började genom lagen den 1 juni 1894 inskränkningar vidtagas härutinnan. Genom nådigt cirkulär till Kungl. Maj:ts befallningshavande den 28 maj 1897 meddelades föreskrifter i syfte att åstadkomma ytterligare inskränkande av detta kungörelseförfarande. Sedermera har riksdagen i skrivelse den 31 mars 1905 i anledning av väckt motion anhållit om åtgärders vidtagande för ytterligare inskränkning i nämnda avseende.

Till stöd för denna hemställan anförde riksdagen bland annat följande:

Enligt riksdagens mening finnas goda skäl för att ytterligare inskränka det föga tidsenliga uppläsandet i kyrkorna av en mängd olikartade kungörelser. Från allmänt medborgerlig och kommunal synpunkt måste detta sätt att bringa kungörelser till allmänhetens kännedom numera anses blott ofullständigt fylla sitt

ändamål. Till statskyrkan icke hörande medborgare och ett stort antal av hennes egna medlemmar betjänas icke därav. På många håll står kyrkan merendels tom, under det att offentliggörandet sker av vad staten har att tillkännagiva och påbjuda. På grund av svårigheten att rätt fatta och minnas åtminstone ett något utförligare muntligt meddelande äro jämväl de kyrkobesökande redan nu i många fall hänvisade till att på annat sätt erhålla närmare kännedom om mera viktiga ärenden. — Vidare synes det brukliga kungörelseförfarandet ur kyrklig synpunkt vara synnerligen olämpligt, då det icke allenast är främmande för gudstjänstens idé, utan tillika störande för det religiösa livet.

Vid 1906 års riksdag väcktes motion om helt avskaffande av världsliga kungörelsers uppläsande i kyrkorna, men blev motionen av riksdagen avslagen under hänvisning till 1905 års riksdagsskrivelse.

Vidare har 1914 års riksdag anhållit, att Kungl. Maj:t, i sammanhang med behandlingen av 1905 års riksdags berörda skrivelse, täcktes taga under omprövning, huruvida bestämmelserna i 23 § av förordningen om kommunalstyrelse på landet angående kommunalstämmoprotokolls uppläsande i kyrkan kunde inskränkas eller helt borttagas.

I anledning av 1905 och 1914 års riksdagars skrivelser avlät Kungl. Maj:t proposition i ämnet till nästlidet års riksdag. På grund härav samt med anledning av väckt motion beslöt riksdagen, på sätt i motionen angivits, bland annat, att kyrkostämmo-, kyrkoråds- samt kommunalstämmo- och kommunalfullmäktiges protokoll ej vidare behövde uppläsas från predikstolarna utan endast tillkännagivande äga rum därom, att protokollen blivit justerade.¹⁾

Såsom av vad sålunda blivit anfört framgår, har riksdagen vid flera tillfällen ställt sig tillmötesgående mot framställningar om inskränkning av kungörelseuppläsandet från predikstolarna samt år 1905 uttryckligen uttalat sig för ett mera allmänt inskränkande av detta kungörelseförfarande. På grund härav och då enahanda skäl, som anförts för de skedda inskränkningarna av uppläsandet från predikstolarna i kyrkorna av kungörelser i världsliga angelägenheter, gälla även för uppläsande på sådant sätt av protokoll över hållen vägsyn, anser riksdagen, att en liknande inskränkning bör äga rum jämväl i nu förevarande avseende. Det med kungörandet avsedda syftet synes riksdagen lämpligen kunna nås genom ett tillkännagivande i huvudsaklig överensstämmelse med vad i motionen föreslagits. Till förhindrande av att avlägsna kyrkobesökande tilläventyrs skola nödgas företaga särskilda resor för att taga del av vägsyneprotokollet torde, i händelse förslaget genomföres, höra utfärdas särskild bestämmelse därom, att protokollet skall hållas tillgängligt å i tillkännagivandet bestämt ställe i närheten av kyrkan omedelbart efter tillkännagivandets uppläsande.

Enligt vad riksdagen inhämtat har den s. k. vägkommissionen till Kungl. Maj:t avgivit ett den 15 december 1916 dagtecknat betänkande med förslag till lag om allmänna vägar på landet, vari återfinnas liknande bestämmelser om uppläsande av kungörelser angående vägunderhållet. De i motionen angivna synpunkterna synas därför lämpligen böra tagas under överbäggande i samband med behandlingen av kommissionens berörda förslag eller, därest detta skulle befinnas lämpligare, redan dessförinnan.

¹⁾ I anledning härav utfärdades särskilda lagar den 29 juni 1917.

Under åberopande av det anförda får riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t efter verkställd utredning taga här ovan angivna synpunkter under övervägande, ävensom för riksdagen framlägga det förslag, vartill detta övervägande kan föranleda.»

Med anledning av denna riksdagskrivelse inforrades utlåtanden från samtliga länsstyrelser och domkapitel. I nästan alla dessa utlåtanden tillstyrkes lagändring i det av riksdagen angivna syftet, varvid anføres, att det nuvarande kungörelsesättet är föråldrat och föga effektivt, särskilt i trakter, där jordstyckningen drivits långt och antalet väglotter är stort. Endast länsstyrelsen i Blekinge län avstyrker ändring och anför, att på landsbygden mångenstädes den äldre generationen ännu vore van att på det nuvarande sättet förskaffa sig del av allmänna meddelanden i varjehanda ämnen. Då därjämte det offentliga kungörandet i kyrkan av de vid vägsyn befunda bristerna kunde tänkas åtminstone i någon mån bidraga till ett bättre fullgörande av vägunderhållet, har denna länsstyrelse ansett anledning icke föreligga att vidtaga någon ändring i förevarande bestämmelser, så mycket mindre som nu gällande vägslag finge antagas snart nog komma att avlösas av en ny lagstiftning, vilken byggde på helt nya grunder.

Utlåtanden.

Länsstyrelserna i Kronobergs län samt i Göteborgs och Bohus län hava funnit lagändringen önskvärd men ifrågasatt, om icke med frågans avgörande borde anstå, till dess vägkommissionens förslag till ny vägslag komme under behandling. Länsstyrelserna i Stockholms, Jönköpings, Älvsborgs, Skaraborgs och Värmlands län tillstyrka däremot uttryckligen frågans framläggande redan för 1919 års riksdag, varvid framhålles, att det vore ovisst, hur snart den tillämnade nya väglagen kunde bliva utfärdad.

Vad det sakliga innehållet i den föreslagna lagändringen angår har motionärens förslag med det av riksdagen ifrågasatta tillägg, att protokollet skulle hållas tillgängligt å i tillkännagivandet bestämt ställe i närheten av kyrkan omedelbart efter tillkännagivandets uppläsande, i allmänhet utan vidare tillstyrkts. I åtskilliga fall hava dock framställts vissa erinringar samt tilläggsförslag.

Länsstyrelsen i Stockholms län finner det sålunda vara bättre, att protokollet efter tillkännagivandet förvaras på det ställe, som för sådant ändamål utsetts av kommunalstämman, än att det just skulle förvaras i närheten av kyrkan, eftersom de väghållningsskyldiga nog vore bättre betjänta med att hava protokollet där de redan vore vana att söka det samma. I vissa utlåtanden föreslås, att protokollet skall vara tillgängligt å plats inom socknen, som av kommunalstämman utses, under det att från

andra håll förordas, att den förvaringsplats, som kommunalstämman må bestämma, skall vara belägen i närheten av kyrkan. Länsstyrelsen i Norrbottens län synes förorda, att protokollet må hållas tillgängligt dels i närheten av kyrkan omedelbart efter tillkännagivandets uppläsande och dels eljest å av kommunalstämman bestämt ställe, som kan vara beläget annorstädes i socknen. Därjämte föreslår sistnämnda länsstyrelse en föreskrift, att anslag om var protokollet finnes skall genom syneför rättarens försorg göras å kommunens anslagstavla.

Länsstyrelsen i Södermanlands län anser föreskrift behöfelig, att protokollet skall vara å bestämt ställe tillgängligt redan då tillkännagivandet sker från predikstolen.

I flera utlåtanden göres gällande, att jämväl tillkännagivande i en eller flera ortstidningar bör äga rum och att kostnaden härför bör utgå av västkassan. Sådant yrkande framställes av länsstyrelserna i Södermanlands, Kristianstads, Göteborgs och Bohus, Örebro, Västmanlands och Västernorrlands län. Såsom motiv härför anföres, att detta sätt torde vara det mest effektiva och att det vore viktigt, att väghållarna icke riskerade att vara i ovetskap om de anmärkta bristerna, enär detta kunde komma att förorsaka dem betydande ekonomisk förlust. Länsstyrelsen i Örebro län hänvisar till de i 16 § av förordningen om kommunalstyrelse på landet meddelade bestämmelserna om tillkännagivande av tid och ställe för kommunalstämma.

Länsstyrelsen i Värmlands län framhåller, att liksom nu särskild underrättelse bör lämnas vederbörande vägstyrelseordförande angående brister i det underhåll, som åligger västkassa.

Länsstyrelsen i Uppsala län anser, att det i kyrkan upplästa tillkännagivandet tillika bör innefatta föreläggande om bristernas botande samt att det bör hållas tillgängligt tillsammans med protokollet. Länsstyrelsen i Värmlands län finner det nödigt, att redan i vägsyneprotokollet angives den tid, inom vilken vid vägsyn befunnen brist skall vara avhjälpt.

I yttrandena från länsstyrelserna i Uppsala och Östergötlands län ifrågasättes, att det tillkännagivande, som skulle uppläsas i kyrkan, jämväl borde innehålla uppgift å de särskilda väglotter, där brister befunnits. Härigenom skulle vinnas, att de väghållningsskyldiga, å vilkas väglotter någon brist icke anmärkts, icke behöfde taga del av protokollet. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län anser, att i det tillkännagivande, som skulle införas i ortstidning, borde offentliggöras, å vilkas väglotter brister förefunnits.

En förändring i väglagen i det uti riksdagens skrivelse angivna syfte finner jag vara önskvärd. I betraktande av att det är ganska ovisst, vid vilken tidpunkt en förändrad lagstiftning angående det allmänna vägväsendet på landet kan komma till stånd och träda i tillämpning — på grund av åtskilliga omständigheter måste en dylik tillämpning bestämmas till en icke alltför kort tid efter det en ny lag i ämnet antagits — anser jag tillräckliga skäl icke föreligga att uppskjuta genomförandet av den nu föreslagna ändringen, vars önskvärdhet nästan enhälligt vitsordats.

Vad angår de från olika håll framställda detaljförslagen synes mig till en början en bestämmelse, att protokollet skall omedelbart efter tillkännagivandet i kyrkan hållas tillgängligt å plats i närheten av kyrkan dels icke vara erforderlig, enär det väl får antagas, att kommunalstämman härvidlag anordnar så bekvämt som möjligt för allmänheten, och dels kunna medföra olägenhet och misstag, ifall protokollet skulle å olika tidpunkter vara tillgängligt å skilda ställen.

Kungörelsens införande i en eller flera ortstidningar synes mig visserligen kunna vara till gagn, men jag anser icke, att obligatorisk föreskrift därom bör utfärdas, utan bör en sådan åtgärd ankomma på beslut av vägstyrelsen. Kommun torde böra äga besluta, att kungörelsen skall anslås å viss plats inom kommunen.

Då den tid, inom vilken bristerna skola vara avhjälpta, torde böra räknas från kungörelsens publicerande genom uppläsandet i kyrka, vilket kan inträffa å olika tider i skilda kyrkor, lärer viss sådan tid icke kunna bestämmas redan i vägsyneprotokollet.

Att i kungörelsen skall meddelas uppgift å de väglotter, å vilka brister befunnits, anser jag icke böra stadgas.

I enlighet med vad jag nu anfört har jag låtit inom jordbruksdepartementet upprätta förslag till lag om ändrad lydelse av 35 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891.

Sedan departementschefen uppläst det sålunda omförmälda lagförslaget, vilket finnes såsom bilaga fogat vid detta protokoll, hemställde han, att Kungl. Maj:t måtte förordna, att lagrådets yttrande över förslaget måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas medelst utdrag av protokollet.

Häri instämde statsrådets övriga ledamöter och behagade Hans Maj:t Konungen härtill lämna bifall.

Ur protokollet:

Joh:s G. Thygesen.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 35 § i lagen den 23 oktober 1891 angående
väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Härigenom förordnas, att 35 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet skall i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

Årligen skall — — — därav.

På vägstämma — — — sagts.

Kungörelse — — — besiktigas.

Vid vägsyn — — — avhjälpande.

Utdrag av det vid vägsynen förda protokollet skall sist från och med andra söndagen efter syneförrättningens slut hållas tillgängligt för de väghållningsskyldiga inom vederbörande socken å det ställe inom socknen, som för sådant ändamål utses av kommunalstämman, samt inom samma tid av landsfiskalen tillställas vägstyrelsen i vad rör vid synen befunda brister i det vägunderhåll, som åligger vägkassan. Kungörelse om att sådant protokollsutdrag finnes för de väghållningsskyldiga å angivet ställe tillgängligt skall uppläsas i socknens kyrka sist å nämnda söndag eller, om gudstjänst då ej hålles, å först därefter infallande med gudstjänst förenad söndag och, där kommunalstämman så beslutar, anslås å viss plats inom kommunen. Sådan kungörelse må tillika, där vägstyrelsen så beslutar, på vägkassans bekostnad införas i den eller de tidningar inom orten, vägstyrelsen bestämmer. I kungörelsen utsättes viss dag, ej tidigare än åtta dagar från kungörelsens uppläsande, då det åligger väghållare eller vägfogde att hava bristerna botade vid äventyr, om sådant underlåtes, av böter enligt 77 § samt påföljd därjämte att bristerna emot lega avhjälpas. Skall formlig efterbesiktning äga rum, intages i kungörelsen föreläggande för väghållare

eller vägfogde att till dagen för denna förrättning hava bristerna botade vid äventyr, som nyss är sagt.

Vid formlig efterbesikning — — — uppskattas.

Kan ej för kostnad — — — utförande.

Stanna vid vägsyn — — — landsfiskalens.

Nämndeman, som — — — statsmedel.

Tillfälliga — — — skadan.

Kostnad för väglagning — — — godkänner.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1919.

---

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd torsdagen
den 6 mars 1919.*

Närvarande:

Justitieråden GULLSTRAND,
VON SETH,
WEDBERG,
Regeringsrådet PLANTING-GYLLENBÅGA.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över jordbruks-
ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 8 november
1918, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets yttrande skulle för-
det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upp-
rättat förslag till *lag om ändrad lydelse av 35 § i lagen den 23 oktober
1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet
föredragits av revisionssekreteraren friherre Magnus af Ugglas.

Lagrådet yttrade:

Förslaget synes icke i och för sig giva anledning till anmärkning.
Emellertid har förevarande lagrum redan förut varit föremål för
ändringar, särskilt genom lagen den 17 juni 1908. Då infördes bland
annat i densamma stadganden om s. k. formlig efterbesiktning.
Under ärendets behandling i riksdagen fullständigades de av Kungl.
Maj:t föreslagna bestämmelserna i ämnet med den i nuvarande sjätte
stycket förekommande bestämmelsen att, om formlig efterbesiktning skall
äga rum, i kungörelsen om vad som förekommit vid vägsynen skall in-
tagas föreläggande för väghållare eller vägfogde att till dagen för denna
förrättning hava bristerna botade, vid äventyr, som förut i paragrafen
är sagt.

Vid granskningen i högsta domstolen av det av riksdagen för

dess del antagna förslaget anmärktes beträffande nyssnämnda bestämmelse, att det icke med tydlighet angåves vare sig att, såsom syntes avsett, uti den i femte stycket omförmälda kungörelsen borde för den händelse, att formlig efterbesiktning skulle äga rum, utsättas viss dag för efterbesiktningen eller att sådan efterbesiktning ej finge hållas tidigare än åtta dagar efter kungörelsens uppläsande i kyrkan.

Det synes som om, då paragrafen nu ändå skall underkastas förändringar, jämväl berörda av högsta domstolen påpekade oegentlighet borde undanröjas.

Ur protokollet:

Erik Ölander.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1919.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Petersson anmälde ett inom jordbruksdepartementet uppgjort förslag till *lag om ändrad lydelse av 1 och 35 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet* och anförde därvid följande:

Den nu ifrågasatta ändringen av 1 § i allmänna väglagen står i samband med det förslag till lag om ödebygdsvägar, beträffande vilket Kungl. Maj:t tidigare denna dag beslutat proposition till riksdagen.

På sätt jag vid anmälan av sistnämnda lagförslag redan framhållit, har lagrådet i sitt den 6 mars 1919 avgivna utlåtande över det till lagrådet den 7 februari 1919 remitterade förslaget till lag om ödebygdsvägar erinrat, bland annat, att i samband med förslagets genomförande borde i allmänna väglagen införas en bestämmelse av innehåll, att i de avseenden, varom förmäldes i 5 och följande §§ sistnämnda lag, inbe-

grepes under allmän väg även ödebygdsväg, i den mån ej annat för-
anleddes av vad om sådan väg vore särskilt stadgat.

Med anledning av vad lagrådet sålunda anfört har inom jordbruks-
departementet, under förutsättning att förslaget till lag om ödebygds-
vägar varder av riksdagen antaget, uppgjorts förslag till lag om ändrad
lydelse av 1 § i 1891 års väglag.

Vad därefter angår 35 § i allmänna väglagen har lagrådet i sitt
vid detta protokoll fogade utlåtande den 6 mars 1919 över det den 8
november 1918 till lagrådet remitterade förslaget till lag om ändrad
lydelse av 35 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållnings-
besvärets utgörande på landet, jämte det lagrådet lämnat förslaget i
och för sig utan anmärkning, tillika uttalat, att, då paragrafen nu i allt
fall skulle underkastas förändringar, syntes paragrafen i samband därmed
böra i viss del, som icke berördes av det remitterade förslaget, erhålla
ett förtydligande i av lagrådet angiven riktning.

I anslutning härtill har jag låtit inom jordbruksdepartementet upp-
rätta förslag till ändring i berörda paragraf, därvid jämväl det ursprung-
liga förslaget undergått vissa redaktionella ändringar.

Departementschefen uppläste därefter det inom jordbruksdeparte-
mentet uppgjorda förslaget till lag om ändrad lydelse av 1 och 35 §§
i lagen den 23 oktober 1891 samt hemställde, att lagförslaget måtte,
jämligt § 87 regeringsformen, genom proposition förläggas riksdagen
till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga leda-
möter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konun-
gen förordna, att till riksdagen skulle avlätas propo-
sition av den lydelse, bilaga. . . . vid detta protokoll
utvisar.

Ur protokollet:
Joh:s Thygesen.